

स्त्रियाम् अमरः । गर्भिणीलिङ्गं गर्भवतीशब्दे
उक्तम् । गर्भिणीतत्पतिकृत्याकृत्यादि नि० सि० उक्तं यथा
“गर्भिणी कुञ्जराद्यादिशैलहर्म्यादिरोहणम् । व्या-
यामं शीघ्रगमनं शकटारोहणं त्यजेत् । शोकं रक्तवि-
षमोक्षं च साध्यं कुक्कुटाशनम् । व्यवायं च दिवा-
स्त्रप्रं रात्रौ जागरणं त्यजेत्” कश्यपः । मदनरत्ने स्कान्दे
“हारद्रां कुङ्कुमं चैव सिन्दूरं कज्जलं तथा । कूर्पा-
वकञ्च ताम्बूलं माङ्गल्याभरणं शुभम् । कैशभस्कारक-
नरोत्तरकर्णविभूषणम् । भर्तुं रायुष्यमिच्छन्ती वर्जयेद्गर्भिणी
न हि” दृहस्यतिः “चतुर्थे मासि पठे प्राय-
श्चमे गर्भिणी यदा । यात्रा तथा विवर्ज्या स्यादापा-
दे तु विशेषतः” याज्ञवल्क्यः “दौहदस्याप्रदानेन
गर्भे दोषमवाप्नुयात् । दैह्यं मरणं वापि तस्मात्
कार्यं प्रियं स्त्रियाः” दौहदं गर्भिणीप्रियम् । त-
त्रैवाश्वलायनः “वपनं मैथुनं तीर्थं वर्जयेद्गर्भिणी
पतिः । आङ्गुष्ठं सप्तमान्मासादूर्ध्वं चान्यत्र वेति ।
आङ्गं तद्भोजनमिति प्रयोगपारिजातः । कालविधाने
मूङ्गर्क्षदीपिकायाञ्च “चौरं शवानुगमनं नखकलनं च
युद्धादि वास्तुकरणं त्वत्तिदूरयानम् । उद्वाहमौपनयनं
जलधेयं गाहमायुःचयार्थमिति गर्भिणीकापनी-
नाम्” रत्नसंघे गालवः “दहनं वपनञ्चैव चौरं
वै निरिरोहणम् । नाय आरोहणं चैव वर्जयेद्गर्भि-
णीपतिः” अन्यत्रापि “प्रव्यक्तगर्भापतिरखियानं स्तुतस्य
बाह्वं श्रुत्कर्म्मसङ्गम् । तस्यानुयत्नेन गयादितोर्थं या-
गादिकं वास्तुविष्णिं न कुर्यात्” । प्रव्यक्तगर्भा वनिता
भवेन्मासत्रयात् परम् । (मासत्रयादूर्ध्वम्) षण्मासात् परतः
स्मृतिर्नवमे रिष्टवासिनी अथ स्मृतिकागृहप्रवेशः “रोहि-
ण्यैन्द्रपौष्णे सुवातीवरुणयोरपि । पुनर्वसौ पुष्यहस्त-
धनिष्ठातृत्तरासु च । मैत्रे त्वाष्ट्रे तथाश्विन्यां स्मृति-
कागारवेशनम्” एतच्च सम्भवे “प्रसूतिसमये काले सद्य
एव प्रवेशयेदिति” वसिष्ठोक्तः तदुक्तञ्च नैर्ऋत्यां कार्यम्
“वारुण्यां भोजनमृद्धं नैर्ऋत्यामथरिक्तमिति” वसिष्ठोक्तः
विष्णुधर्मे “दशाहं स्मृतिकागारनायुधैश्च विशेषतः ।
वर्जिता तिन्दु कालातैः पर्णकुम्भैः प्रदीपकैः । सुयत्नेन
तथा वारिवर्णकैश्चित्तेन चेति” ।

“गर्भिणी तु द्विमासादस्तथा प्रव्रजितो मुनिः ।
ब्राह्मणा जिह्मनयैव न दायास्तारिक (करम्) तरेः”
मत्तना द्विमासोऽहं तस्या नौगुणकाम्यहणमुक्तम् ।

अतिथेरप्य एव तस्याभोजनं मतुनोक्तं यथा “तुवासिनीः
कुमारांश्च रोगिणोगर्भिणीस्तथा । अतिथिभ्योऽप्य
एवैतान् भोजयेदविचारयत्” । “बालं सुवासनीदृक्-
गर्भिण्यातुरकांस्तथा । “संभोज्यातिथिभ्योश्च दम्पत्यो
शेषभोजनम्” याज्ञः । जात्या सह कर्म्मं अस्य परनि-
पातः । गोगर्भिणी ।

गर्भिणीदौहद न० इत० । गर्भिण्याकाङ्क्षिते दैह्यभेदे तस्य
दानावश्यकता सुश्रुते उक्ता तच्च चतुर्थे याभि-
प्रायमिन्द्रियार्थेषु करोतीत्यादि वाक्यं २११६ पु० उक्तं
“इन्द्रियार्थास्तु यान् यान् सा भोक्तुमिच्छति गर्भिणी”
सुश्रुतः । [त्रिका० ।

गर्भिण्यवेक्षणं न० इत० । कुमारभ्यः यायां गर्भिणीपरिचर्यायाम्
गर्भितं त्रि० गर्भो जातोऽस्य तार० इतच् । १ जातगर्भे २ का-
व्यदोषभेदे न० । दोषशब्दे विवृतिः ।

ग(र्भे)र्भाङ्ग पु० गर्भे अङ्गमध्येऽङ्गः वा अलुक् स० ।
“अङ्गोदरप्रविष्टो यो रङ्गद्वारा सुखादिमान् । अङ्गो-
दरः स गर्भे(र्भा)ङ्गः स्ववीजः फलवानपि” सा०ट०
उक्ते नाटकाङ्गाङ्गमध्यप्रविष्टाङ्गे । यथा बालरामा-
यणे सोतास्त्रयंवरनामा ग(र्भे)र्भाङ्गः ।

गर्भेष्टम् त्रि० गर्भे शिशौ अष्टे वा षष्ठे अलुक् स० ।
१ शिशौ २ अष्टे च षष्ठे । युक्तारोह्या० आद्युदात्तताऽस्य ।
गर्भोपघात पु० गर्भस्य उपघातः । १ जातगर्भस्य नाशे
मेघस्य २ जलोत्पादनशक्तिनाशे च तत्त्रिङ्गानि “गर्भोप-
घातलङ्घान्युल्काशनिपायुघातदिग्दाहाः” इत्यादि
ह० स० २१४० उक्तं तच्च गर्भशब्दे दर्शितम् ।

गर्भोपघातिनी स्त्री गर्भमुपहन्ति उप+हन+णिनि । ग-
र्भघातिन्यां स्त्रीगव्यादौ अमरः ।

गर्भोपनिषद् स्त्री गर्भस्वरूपावेदिका उपनिषद् । उपनिषद-
न्तर्गते गर्भस्वरूपाद्यावेदके उपनिषदे उपनिषच्छब्दे वि-
वृतिः । तत्स्वरूपादि ऐतरेयोपनिषद्यपि संचेपेणोक्तं तच्च
कायशब्दे १८२५ पु० “पुरपे ह वा आदितो गर्भः
इत्याद्युक्तम् । [धान्यभेदे रत्नमाला ।

गसुच्छद् पु० गसु नो नडस्य छद् इय छदोऽस्य । (मेहुया)
गसु टिका स्त्री गसुत इय उटं पर्णमस्य शक० टेः पर-
रूपैकादेशः टापि व्यत इत्त्वम् । (मेहुया) इति ख्याते
धान्यभेदे रत्नमाला ।

गसुत् स्त्री गृ-वा० उति उट् च । (मेहुया) १ धान्यभेदे अमरः ।
२ नडे लणभेदे शस्त्रेण च मेदि० ।